

„wastastik murre - jäggamine finno ja
„meie murret fergitanud? ja eks meie olle
„mitto magusat silmatäit teine teisega
„nutnud? — eks se peaks meie igga-
„west rõmo fosutama? — Nåte lapsed,
„mis visi taewane Jässä ennese pole sa-
„dab! — Nenda rákides, nággiid nemmadi
ühhe tölla nelja priske hobbosega senna per-
xe ukse ette aiawad, ja üks wåe - ülem
küsis tölla seest, kas Ardo Jani perre sün
piddi ollema?

„Sün on — jah!“ kostis Jaan. „Te
„siis omima tea walmis, ütles se wåe-üls-
„lem, fest sesinnane wannem seársand jáab
„finno jure.“ Ja se seársand läks kohhe
tölla peálit mahha. — „Agga leppi illusas-
„te teminaga, fest temina ja finno wah-
„hele ma ühtegi digust ei moista,“ ütles ta
veel, ja sõitis emale. — — „Kes peab siis
digust moistma, kui Ülem ei moista? torris
ses Jaan tagga járrel,“ nago olleks teminal
teine usk, kui keik ma-ilmal! — isse näitab
dimmeti melhe ollerowad, kes ennast pikkada ei

anna, ja kes ehet mitto labhingi wallo katundi
— ei sedda meista!“ ja wanna moot
ütles: „no kui temina digust ei te, siis meie
wanna praua sedda teeb, et ta ful naestes
rahwas on — Jummal piddago agga tem-
ma peakest ülles! — Kui Jummal aitab!“
kostis Jaan, olleme surema waewa párrast
Lemmast mitte tagganend. Giiski önnets,
et ka nattukeste wenne - keelt aian! Agga
öige minno jure játtis tedda, kus keiges-
waesemat tubba ja toito on — sün ei olle
fohtagi, kuhho ta kirkjotamisse laua paunek,
fest sedda wannem seársand allati prugib.“

„Ei muud nou,“ ütles wanna moor
jälle, „kui nimmetame sedda agga prauale!“

Genni seársand issa seisits nende ees püstti
— kaks au - rahha munderi peál, ja kolmas
ölli au - rist — nüüd ta haffas nago likuma,
üttelides: „ma nåán ful, et teil ennesiel poe-
ga wåe peál ei olle. — Ei olle ka ennam
poega wåe peál!“ kostis Jaan hälledaste,
„agga se párrast ma ei tõrgo was o wet-
tes; ma ütlen agga, et teistel patren.“ D to-